

ด่วนที่สุด

ที่ กค 0430.7/ 6003



สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	รับที่	2435	กค ๗
วันที่ 10 มิ.ย. 2550	วันที่	1306	

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๙ เมษายน 2550

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/1352 ลงวันที่ 26 มกราคม 2550

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. พร้อมบันทึกหลักการและเหตุผล จำนวน 140 ชุด

ตามที่ขอให้กระทรวงการคลังปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 1 แล้วให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป นั้น

กระทรวงการคลัง ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองฯ แล้ว จึงขอเสนอร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉลองภพ สุตังกรกาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

สำนักบริหารการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านเงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ

โทร. 0-2273-9607

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ
ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.

หลักการ

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. การสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือทำการอย่างอื่น ซึ่งมีใช้การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือปลัดกระทรวง ที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมายและการสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานหรือทำการดังกล่าวให้ถือเป็นการออกจากราชการเพื่อไปปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี

2. ในกรณีที่ครบกำหนดเวลาสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ หรือกรณีที่ผู้มีความพิจารณาเห็นสมควรเรียกข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ กลับมาปฏิบัติงานก่อนระยะเวลาที่สั่งให้ไปสิ้นสุดลง ข้าราชการผู้นั้นต้องกลับมาปฏิบัติงานภายในกำหนดเวลาหรือตามคำสั่ง โดยให้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่ต่ำกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่ต่ำกว่าเดิม ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

3. ในกรณีที่ครบกำหนดเวลาสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ หรือกรณีที่ผู้มีความพิจารณาเห็นสมควรเรียกข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ กลับมาปฏิบัติงานก่อนระยะเวลาที่สั่งให้ไปสิ้นสุดลง แต่ข้าราชการผู้นั้นไม่กลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาหรือตามคำสั่ง ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปทำการใด ๆ โดยให้ถือว่าตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้นเป็นตำแหน่งว่าง

4. กำหนดคุณสมบัติของข้าราชการที่ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือไปทำการอย่างอื่น ต้องเป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปี เป็นผู้ที่มีอายุไม่เกินห้าสิบสองปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ได้รับอนุญาตให้ไปปฏิบัติงาน ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสอบสวนทางวินัย และสำหรับผู้ที่เคยไปปฏิบัติงานใด ๆ มาก่อนแล้ว จะต้องใช้เวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหลังจากที่เดินทางกลับจากการไปปฏิบัติงานใด ๆ ครั้งสุดท้าย

5. กำหนดหน่วยงานเพิ่มเติมกรณีการสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือไปทำการอย่างอื่น ในหน่วยงานที่มีใช้องค์การระหว่างประเทศ

6. กำหนดเพิ่มเติมในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือไปทำการอย่างอื่นนอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่กำหนด ให้สามารถกระทำได้หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าการอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าว มีเหตุอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ อย่างยิ่งก็อาจพิจารณาอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าวได้

เหตุผล

โดยที่พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. 2530 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว มีบทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่ได้เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อให้หลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ เป็นไปด้วยความเหมาะสมและก่อให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับตัวข้าราชการเองและกับทางราชการอย่างแท้จริง จึงเห็นสมควรที่จะได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ขึ้นใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ร่าง
พระราชกฤษฎีกา
กำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ
ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ
พ.ศ.

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลา
ระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. 2494 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้
ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ
ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. 2530

มาตรา 4 การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ซึ่งจะนับเวลาระหว่างนั้นเหมือน
เต็มเวลาราชการได้ตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494
ต้องเป็นการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือเป็นการสั่งให้ไปทำการอย่างอื่น ซึ่งมีใช้การ
สั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือ
ปลัดกระทรวงที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมาย ทั้งนี้ ให้มีระยะเวลาการไปปฏิบัติงานหรือทำการ
ไม่เกินสี่ปี และการไปปฏิบัติงานหรือไปทำการดังกล่าวต้องเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ตามวรรคหนึ่ง หากมีระยะเวลาเกิน 1 ปี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามกฎหมายสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการและให้ถือเป็นการออกจากราชการเพื่อไปปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี

มาตรา 5 กรณีที่ครบกำหนดเวลาสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ หรือกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นสมควรเรียกข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ กลับมาปฏิบัติงานก่อนระยะเวลาที่สั่งให้ไปสิ้นสุดลง ข้าราชการผู้นั้นต้องกลับมาปฏิบัติงานภายในกำหนดเวลาหรือตามคำสั่ง โดยให้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่ต่ำกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่ต่ำกว่าเดิมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา 6 กรณีที่ครบกำหนดเวลาสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ หรือกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นสมควรเรียกข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ กลับมาปฏิบัติงานก่อนระยะเวลาที่สั่งให้ไปสิ้นสุดลง แต่ข้าราชการผู้นั้นไม่กลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาหรือตามคำสั่ง ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปทำการใด ๆ โดยให้ถือว่าตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้นเป็นตำแหน่งว่าง

มาตรา 7 ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ จะต้องมีความสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) ต้องเป็นข้าราชการประจำตลอดมา เป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปี
- (2) ต้องเป็นผู้ที่มีอายุไม่เกินห้าสิบสองปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ได้รับอนุมัติให้ไปทำการใด ๆ
- (3) ต้องมีความรู้ ความสามารถที่เหมาะสม มีความประพฤติเรียบร้อย และไม่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย

(4) สำหรับผู้ที่เคยไปทำการใด ๆ มาก่อนแล้ว จะต้องใช้เวลาปฏิบัติราชการไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหลังจากที่เดินทางกลับจากการไปทำการใด ๆ ครั้งสุดท้าย

มาตรา 8 การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ในหน่วยงานที่มีเขตการระหว่างประเทศ หน่วยงานนั้นต้องเป็นหน่วยงานลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นสำนักงานเลขาธิการหรือสถาบันภายในกรอบความร่วมมือด้านพหุภาคี
- (2) เป็นองค์การเอกชนต่างประเทศตามที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนด
- (3) เป็นฝ่ายธุรการขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
- (4) เป็นรัฐวิสาหกิจ
- (5) เป็นหน่วยงานอิสระของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะของหน่วยงาน
- (6) เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการบริหารที่คล่องตัว

แยกจากส่วนราชการ

มาตรา 9 ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือไปทำการอย่างอื่นนอกเหนือไปจากที่กำหนดในมาตรา 4 มาตรา 7 และมาตรา 8 หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าการอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าว มีเหตุอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่ง ก็อาจพิจารณาอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าวได้

มาตรา 10 การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าระยะเวลาที่สั่งการไว้จะสิ้นสุดลง และหากมีการสั่งให้ข้าราชการดังกล่าวไปทำการหรือปฏิบัติงานต่อไป ให้นับรวมระยะเวลาไปทำการดังกล่าวเป็นระยะเวลาตามมาตรา 4 ด้วย

มาตรา 11 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. 2530
กับ ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.

พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. 2530	ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.	เหตุผล
มาตรา 4 การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ซึ่งจะนับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการได้ตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (1) เป็นการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ โดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด	มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.” มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. 2530 มาตรา 4 การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ซึ่งจะนับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการได้ตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 ต้องเป็นการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ หรือเป็นการสั่งให้ไปทำการอย่างอื่น ซึ่งมีใ้การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี	บัญญัติให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือปลัดกระทรวงที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ซึ่งจะนับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการได้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการพิจารณาอนุมัติ

พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลา ราชการ พ.ศ. 2530	ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.	เหตุผล
หรือเป็นการสั่งให้ไปทำการอย่างอื่น ซึ่งมีใช้การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ โดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยมีระยะเวลาการไปปฏิบัติงาน หรือทำการไม่เกินสี่ปี (2) ข้าราชการซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงาน หรือให้ไปทำการตาม (1) ต้องเป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในองค์การสหประชาชาติให้ลดลงเป็นสองปี	เจ้าสังกัดหรือปลัดกระทรวงที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมอบหมาย ทั้งนี้ ให้มีระยะเวลาการไปปฏิบัติงานหรือทำการไม่เกินสี่ปี และการไปปฏิบัติงานหรือไปทำการดังกล่าวต้องเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ตามวรรคหนึ่ง หากมีระยะเวลาเกิน 1 ปี ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามกฎหมายสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการและให้ถือเป็นการออกจากราชการเพื่อไปปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี มาตรา 5 กรณีที่ครบกำหนดเวลาสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ หรือกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นสมควรเรียกข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ กลับมาปฏิบัติงานก่อนระยะเวลาที่สั่งให้ไปสิ้นสุดลง ข้าราชการผู้นั้นต้องกลับมาปฏิบัติงานภายในกำหนดเวลาหรือตามคำสั่ง โดยให้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่ต่ำกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่ต่ำกว่าเดิมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด	บัญญัติให้กรณีการสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ เกิน 1 ปี ต้องสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการและให้ถือเป็นการออกจากราชการเพื่อไปปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของสถานภาพของข้าราชการผู้นั้น บัญญัติให้ข้าราชการต้องกลับมาปฏิบัติงานในกรณีที่ครบกำหนดเวลาหรือกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งให้กลับ โดยข้าราชการผู้นั้นจะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งในระดับที่ไม่ต่ำกว่าเดิม เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการและตัวข้าราชการเอง

พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลา ราชการ พ.ศ. 2530	ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลา ราชการ พ.ศ.	เหตุผล
	มาตรา 6 กรณีที่ครบกำหนดเวลาสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ หรือกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจพิจารณาเห็นสมควรเรียกข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ กลับมาปฏิบัติงานก่อนระยะเวลาที่สั่งให้ไปสิ้นสุดลง แต่ข้าราชการผู้นั้นไม่กลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาหรือตามคำสั่ง ให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปทำการใด ๆ โดยให้ถือว่าตำแหน่งของข้าราชการผู้นั้นเป็นตำแหน่งว่าง มาตรา 7 ข้าราชการที่ถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ จะต้องมีความคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (1) ต้องเป็นข้าราชการประจำตลอดมาเป็นระยะเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสองปี (2) ต้องเป็นผู้ที่มีอายุไม่เกินห้าสิบสองปีบริบูรณ์นับถึงวันที่ได้รับอนุญาตให้ไปทำการใด ๆ (3) ต้องมีความรู้ ความสามารถที่เหมาะสม มีความประพฤติเรียบร้อยและไม่อยู่ในระหว่างถูกสอบสวนทางวินัย (4) สำหรับผู้ที่เคยไปปฏิบัติงานใด ๆ มาก่อนแล้ว จะต้องมีความประพฤติราชการไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหลังจากที่เดินทางกลับจากการไปปฏิบัติงานใด ๆ ครั้งสุดท้าย	บัญญัติให้กรณีข้าราชการไม่กลับเข้ารับราชการเมื่อครบกำหนดเวลาหรือกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจสั่งให้กลับโดยให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่สั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปทำการใด ๆ เพื่อมิให้เสียประโยชน์แก่ทางราชการและตัวข้าราชการเอง กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ถูกสั่งให้ไปทำการใด ๆ เพิ่มเติมโดยนำคุณสมบัติของข้าราชการที่ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 มากำหนดคุณสมบัติไว้ในร่างพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและความสะดวกคล่องตัวในการพิจารณาขออนุมัติ

พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลา ราชการ พ.ศ. 2530	ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.	เหตุผล
	มาตรา 8 การสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ในหน่วยงานที่มีใช้องค์การระหว่างประเทศ หน่วยงานนั้นต้องเป็นหน่วยงานลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (1) เป็นสำนักงานเลขาธิการหรือสถาบันภายในกรอบความร่วมมือด้านพหุภาคี (2) เป็นองค์การเอกชนต่างประเทศตามที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนด (3) เป็นฝ่ายธุรการขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ (4) เป็นรัฐวิสาหกิจ (5) เป็นหน่วยงานอิสระของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะของหน่วยงาน (6) เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการบริหารที่คล่องตัวแยกจากส่วนราชการ มาตรา 9 ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องสั่งให้ข้าราชการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศหรือไปทำการอย่างอื่นนอกเหนือไปจากที่กำหนดในมาตรา 4 มาตรา 7 และมาตรา 8 หากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นว่าการอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าวมีเหตุอันสมควรและเป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างยิ่งก็อาจพิจารณาอนุญาตให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าวได้	กำหนดประเภทของหน่วยงานที่จะสั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ นอกเหนือจากองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งจะนับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเกิดประโยชน์ต่อทางราชการอย่างแท้จริง ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นต้องขอยกเว้นคุณสมบัติหรืออื่น ๆ นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้สามารถเสนอขออนุมัติรัฐมนตรีเจ้าสังกัดได้

พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการ ไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลา ราชการ พ.ศ. 2530	ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้น เหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ.	เหตุผล
มาตรา 5 การสั่งการให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้มีผลใช้ต่อไปจนกว่าระยะเวลาที่สั่งการไว้จะสิ้นสุดลง และหากมีการสั่งการให้ข้าราชการดังกล่าวไปทำการหรือปฏิบัติต่อไป ให้นับรวมระยะเวลาไปทำการดังกล่าวเป็นระยะเวลาตามมาตรา 4(1) ด้วย มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้	มาตรา 10 การสั่งการให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าระยะเวลาที่สั่งการไว้จะสิ้นสุดลง และหากมีการสั่งการให้ข้าราชการดังกล่าวไปทำการหรือปฏิบัติงานต่อไป ให้นับรวมระยะเวลาไปทำการดังกล่าวเป็นระยะเวลาตามมาตรา 4 ด้วย มาตรา 11 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้	กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับการปฏิบัติในกรณีที่สั่งให้ข้าราชการไปทำการใด ๆ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่าระยะเวลาที่สั่งการไว้จะสิ้นสุดลง